

малко отъ гжската, ако умѣешь да я редишь. Гжската не може да са държи, като кокошката за ейца и пилета; гжската непременно трѣба да са насади на ейца щомъ снесе десеть ейца; подхърли ѝ сламица и тя сама ще си направи гнѣздо и слѣдъ 30 дни ще ти излупи патенца. Кокошката не можъ отпѣди отъ гнѣздото ѝ, а гжската я варди: тя обыча да си оставя гнѣздото и да са порасхожда. Патетата са хранятъ като пилетата, а пораснѣлытъ гжскы пасжтъ и гы хранятъ съ мокрены зърна. За да са угои гжска турятъ я да сѣди четьре недѣли въ една тѣсна ракличка и вардятъ да има напрѣдѣ ѝ храна въ корытото денѣ и ношѣ; гжската може до толкосъ са угои щото да тежи 6—7 омы, и да даде много пачія мазъ и сладко месо, което са соли и кади. Пухътъ (дребната перушина) трѣба да са оскуби отъ закланата гжска до като е еще тѣлото топло; инакъ пухътъ въ възглавницытъ и постилкытъ ще са сбива на топове. Забѣлежили сж хората че пухътъ отъ живытъ гжскы е по-добръ отъ пуха на закланытъ, а затуй и скубятъ пуха на гжскытъ, ако сж тѣ добръ хранены четьре пѣти въ годината; но небыва да ся скубятъ паткытъ догдѣ не имъ израстжтъ перата на крылѣтъ, да са кръстосать отзадъ. Оскубанныя отъ гжската пухъ трѣба половинъ часъ да са суши въ пещь, въ която сж пекли хлѣбъ, и слѣдъ туй го скжтвать на сухо мѣсто. Отъ крылата на гжската скубжтъ тѣзи пера, съ които пишжтъ; за да са приготвятъ *пера за писанье*, трѣба да са очиствать отъ мазнината имъ. Затуй пачытъ (гжсинны) пера потопяватъ въ врелецъ, остжргватъ гы съ ножовото тылѣе, пакъ гы гурватъ и слѣдъ туй гы турятъ въ нагорещенъ пѣськъ, тогасъ перото става сухо, гжвко и быстро.